

வம்

2

சித்திரை - சூன் 2005

விலை: ரூ. 20

கவிதைகளுக்கான காலாண்டிதழ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவளின் இரவு

இரவு
அதுவும் நீண்டு
மீள இவளில்
வதைகளை பொறிக்கும்
அவளின் கணவன்
குழந்தைகள் வீடு
யாவும் அவளின்
உழைப்பினை கோர
இவளோ
சமைத்து முடித்து
அலுத்து சோர
உண்மை
இரவு
அதுவும் நீண்டு
மீள இவளில்
வதையாய் தொடரும்

விடியலின் புன்னகை
பிரட்டின் கூவல்
இவற்றை எண்ணி
உடுக்களின் சுடரை
கொண்டவள் கண்கள்
துயின்றும் விழித்தும்
கனவில் சோர
களைத்து நைந்த
அவளின் உடலும்
சரிந்து பாயில்
கிடக்கும் இரவில்

எத்தனை ஆண்டுகள்
எத்தனை ஆண்டுகள்
உழைப்பு மிகுந்த
அவளின் பகல்கள்
அதனை தொடரும்
அவளின் இரவும்
இதுவாய் இதுவாய்
முடிந்தது இங்கு.

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை

கவிதையின் தோற்றத்திற்கும் பகிர்தலுக்கும் ஆதாரமான ஒருவனது அழகியல் உணர்வின் மையத்தில் ஊடுருவி, சலனங்களை, பிரதிபிம்பங்களை நிறமாறுதல்கள் நிகழ்த்தவல்ல எந்த வரிகளும் நல்ல கவிதையே.

"எழுத்து ஆன்மாவின் ரத்தம்
கவிதைகள் காலத்தின் உதடுகள்"

வடம்
கவிதைகளுக்கான
இதழ்
மலர்: 1

இதழ்: 2
சித்திரை - ஆனி
2005

ஆசிரியர் குழு

பா. மகேந்திரன்
இரா. நெல்சன்
வே. தினகரன்

ஓவியங்கள்
அனூர

வடிவமைப்பு
ச.அ. செல்டன்

அச்சிட்டு வெளியிடுவோர்
"குயில்தோப்பு"
கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
காவத்தை.

தொடர்பு முகவரி:
வடம்
இல.02,சேர்ச் வீதி,
காவத்தை.(70150)

தொலைபேசி
0777-592872
051-2224716
0776-576033

Kuyilthoappu@yahoo.com

தட்டுரை

எஸ்த்தர் லோகநாதன்

தலிஸ்தின் பதில்கள்

கவிதைகள்

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை
சி. சிவசேகரம்
இ.முருகையன்
எம்.ஏ. நு.மான்
ஆ. புனிதகலா
இரத்தஜோதி
மு. காசிம்
யுகாந்தினி
குயிலன்
யதார்த்தன்
எஸ்.பி. பாலமுருகன்
பஹீமா ஜஹான்
முதியவன்
சிவனு மனோகரன்
அருணா
சடாயு
அ. சிற்றம்பலம்
கிருபா
இந்திரன்
சூர்ப்பனகை
சண்முக சுப்பையா
எம். அமுதவேணி
வே. கணேஸ்
பாத்திமா பஸ்னியா
ஆதிபகவன்
ஆர்த்தி
வேதி

வாசகர் கடிதங்கள்

உதிரமுற்றி வளர்த்த மண்ணை நீரில் முழக்கடித்தே தீருவோம் எனும் கங்கணத்துடன் நிற்கும் அரசின் நடவடிக்கைக்கெதிராகவும், பெருமுதலாளித்துவத்தின் கால்களுக்கடியில் விழுந்து கிடக்கும் மாய தலைமைகளுக்கெதிராகவும் தெளிவு கொண்ட மதியோடு மக்களின் மார்பு நிமிர்த்தச் செய்தல் மலையக மண்ணையும், மக்களையும் நேசிக்கும் திடமிகு மானுடரின் அடர்த்தி மிகு கடமைகள். அதற்கான இயங்கு படைக்குள் நுழைந்தியங்கும் மனிதர்களுக்கு வடம் தனது கம்பீர வணக்கங்களைச் சொல்கிறது. அதேவேளை கிடைக்கும் பெருஞ்சபைகளில் தான் லயக்கோடியின் பிரதிநிதி என சுயதம்பட்டம் அடித்துக்கொண்டு மக்களையும், மண்ணையும் விழுங்கும் முதலைகளுக்கு வால் நீவும் புத்தி ஜீவிகளுக்காக மனம் வருந்துகிறது.

உலக மேதினம் தொழிலாளர் தம் விடிவுக்காக குரலுயர்த்தி, உதிரம் சிந்தி பெற்ற தொழில்துறை விடுதலையை நினைவூட்டவும், தொழிலாளர் தமைப்பற்றி மீள் சிந்தனைக்கிடவும் நிகழ்விக்கப்படுகின்றது. ஆனால் மலையக மேதினங்கள் தலைவர்களுக்காகவே கொண்டாடப்படுகின்றன. தொழிலாளர் தம் மாலைகளால் நிரம்பிய தலைவனின் கழுத்திலிருந்தேனும் உழைப்பவனுக்காக ஒரு மாலை இறங்கி வருவதில்லை. மக்கள் வாங்க வேண்டிய மாலைகள் தொடர்பாக அவர்தம் சிந்தனையைத்திருக வடம் தன் உழைப்பினை வழங்கும். எதிர்வரும் மேதினம் மக்கள் எழுச்சி மேதினமாகவன்றி உழைப்போரின் மனவெழுச்சி மேதினமாக, உணர்வெழுச்சி மேதினமாக அமைய வடம் வாழ்த்துகிறது.

“உணைச் சுற்றிலும்

பிணைக்கப்பட்டது

இரும்புக் கண்ணிகள்; விலங்குகள்

தானெனும்

இறுதி நொடிவரை

கடித்தக் கொண்டாவது இரு.”

யாரோ

“வடம் அமிழ்த்தப்பட்டவர்க்காக உழைக்கும்”

ஆசிரியர் குழு

எஸ்தர் லோகநாதன்
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

புதுக்கவிதை என்பது, உள்ளடக்கத்தின் வீச்சம், வீரியமும் பற்றிக் கவலையேயடாமல் மலிவான விகடத்துக்கு அல்லது இரட்டுற மொழிதல் அளவுக்கு கீழிறங்கிவிடும்போது ‘புதுக்கவிதை’ என்ற இயக்கத்தின் நோக்கமே பழுதுபட்டுத் தரம் தாழ்ந்து கேலிக்குறியதாகிவிடுகிறது. புழம்பெற்ற மெக்ஸிகன் கவிஞராகிய ‘ஆக்டேவியா பாஸ் (Octavio Paz)’ கவிதை எழுதுவதற்கும் பத்திரிகை அறிக்கைக்கும், உள்ள வித்தியாசத்தை அழகாக கூறியிருக்கிறார். அதனை அவர் தமது சொந்த அனுபவமாகவே கூறியுள்ளார். “அனுபவங்களின் உடனடியான விளைவாக நான் கவிதை எழுதுவதில்லை. அது மிகவும் மோசமானது. அதனால்தான் பெரும்பாலான சமுதாயக்கவிதைகள் மோசமாயுள்ளன”. ஏனெனில் யதார்த்த தன்மையே காரணம் என்கிறார் அவர்.

மேலும் இந்த மாதிரி உடனடியான அனுபவவிளைவாக ஒரு பத்திரிகைக்கான செய்தி (Reporting) அல்லது தகவல் கட்டுரையை நங்கள் உருவாக்கி தந்துவிடலாம். அதனால் கவிதைக்கு ஓர் அனுபவம் ஜீரணிக்கப்படவேண்டும். அது மிகவும் நிதானமான அணுகுமுறை. ‘பஸ்’ அவர்களின் இந்த அனுபவம் இன்றையத் தமிழ் கவிதைக்கு பொருந்தக் கூடியதே. அரசியல் செய்திகளின் துடுக்கு போலவும் தகவல் கட்டுரையின் சுருக்கம் போலவும் நகைச்சுவைப் பெட்டிச் செய்தி போலவும் புதுக்கவிதையை ஆக்கிவிட்டார்கள். சிந்திக்கவேண்டிய கருத்து இது.

கவிதையாக உருவாகுமுன் ஒரு கருத்து நமக்குள் செரிமானம் ஆக(digested) இதையே Pas கூறுகிறார். ‘வேண்டும்’ என்பது மிகமிக வற்புறுத்திக் கூறவேண்டிய கருத்து. சேரிக்கவும், மறக்கவும், ஊறவும், நினைக்கவும், மீண்டும் நினைக்க இன்று அவகாசம் அளிக்கப்படுவதில்லை. பிறப்பிலும், நொடியிலும் நிலைப்பதும், நொடியில் படைப்பதும் ‘நொடியில்’ எல்லாம் என்ற நிலை வந்துவிட்டது.

புதுக்கவிதையின் கலையாக்கம் பற்றிய பல்வேறு கூறுகளையும் நமது கவிஞர்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கவிதை அறிவுபூர்வமானதாக இருக்கவேண்டும். நாங்கள் எதை எழுத வேண்டும் என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதை எப்படி எழுதவேண்டும் என்பதும் அவ்வளவு முக்கியமாகும். கவிதை அனுபவபூர்வமாக அமைக்கப்பட்ட போதிலும் அது இலகுவானதாகவும் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். கவிதையின் இலகுத்தன்மை,

அதன் புறவடிவமாகிய செய்யுள் நடையின் எளிமையில் மட்டும் தங்கியிருக்கவில்லை. அதன் அகவடிவமான பொருள் அமைப்பதிலும் தங்கியுள்ளது. கவிஞன் பற்றி ‘வால்ட்விட்மன்’ என்ற பெருங்கவிஞன் கூறும்போது ‘கவிஞன் தன் நாட்டின் மீது பற்று வைத்திருக்கும் அனைத்தையும், அந்நாட்டு மக்கள் அவனை ஏற்பதைக் கொண்டும் ஒரு கவிஞனின் தகுதி புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.’ என்றார்.

கவிதை பற்றி எழுதுவது கவிதை எழுதுவதைவிடவும் சிரமம், தோன்றி வந்தால் கவிதை எழுதிவிடலாம். கவிதை குறித்து எழுத மிகுந்த உழைப்பு வேண்டியதாயிருக்கின்றது. திரும்பத்திரும்ப படிக்க வேண்டும், விஷயங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். சரியாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இப்படி நிறைந்த வேலைகள் இருக்கின்றன. நவீன தமிழ்க்கவிதை தொடர்பாக, க.நா.சு, பிரமின், நகுலன், சுந்தரராமசாமி, ஞானக்கூத்தன், பிரம்மராஜன், ராஜமார்த்தாண்டன், ஜெயமோகன், பிரேம்-ரமேஷ் (கருப்பு - வெள்ளை கவிதை), மனுஷ்யபுத்திரன் முதலானோர் அவ்வப்போது எழுதி வந்திருப்பது நினைவிற்குரியது.

கவிதை தோன்றவேண்டும். தோன்றிவருவதே கவிதை. தோன்றுவதை எழுதுகிறான் கவிஞன். கவிதை செய்ய முடியாது. செய்தால் காண்பித்துக் கொடுத்துவிடும். செய்வதில் சிறப்பு இல்லை. செய்வது கவிதையாகாது. ஓர் அனுபவம் ஓர்மையுள்ளவனை பாதிக்கிறது. அந்தப்பாதிப்பு ஆழமாக இருக்கையில் கவிதை தோன்றுகிறது. வார்த்தைக் கலையை வரித்துக்கொண்ட கவிஞன் அதைப் பதிந்து வைக்கிறான். சன்னமனமே கவிதையின் ஊற்றுக்கண். கவிஞனுக்கு நுட்பமான மனசு. கவிதை அந்த நுட்பத்தில் ஊற்றெடுக்கின்றது. கவிதை எந்தக்கலைக்கும் ஒரு பயிற்சியாக வேண்டியதாயிருக்கின்றது. அதில் தேர்ச்சி பெறுகிறான். 'நல்லகவிஞன்' கவிதை கலையின் அடிப்படை சொல் சொற்களில் ஓர் உலகை உண்டு பண்ணுகிறான். கவிஞன் காண்பதும், காண்பதில் இழைவதும் தவிர கவிதையில் புரிய என்ன இருக்கிறது...? இன்றைய நம்நாட்டு கவிஞர்கள் கூட, புதுக்கவிதை பாணியில் விடுகதைகளையும், வித்தியாசமான, பேச்சு வழக்கிலும், கொஞ்சம் நாகரீகப்படுத்தி சொல்லவரும் விடயங்களை திரும்பத்திரும்ப ஒரே பாணியில் சொல்லுகின்ற நடையியல் இங்கு கவலைகிடமானதே.

கவிதை என்பது சிந்தனைக்கும், மனதுக்கும் தீக்குச்சியொன்றை கிழித்துப் போட்டு செல்லவேண்டும். அவ்வாறான கவிதைகள் காலவெள்ளத்தில் என்றுமே மிதந்து கொண்டே இருக்கும். அதை வாசிக்கும் ஒரு வாசகனின் சமுதாயக் கால்களை இலகுவில் சென்றடைகின்றது. அதனால் பலவித சந்தர்ப்பங்களால் அந்தக் கவிதை அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை பொருத்தப்படுத்திக் காட்டுகின்றது.

இன்றைக்கு தமிழ் புதுக்கவிதை வணிகப்பொருளாகச் சீரழிந்து போயிருக்கிறது. எழுபதுகள் வரை புதுக்கவிதை தமிழ்நாட்டில் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையான ஓர் உயர் குழுவுக்கு (பிராமணர்) மட்டும் உரியதாக இருந்தது. 1971-75 காலப்பகுதிதான் புதுக்கவிதையை பரவலான பொது மக்களின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் சென்றது. எழுத்து பத்திரிகையில் புதுக்கவிதை என்பது சோதனை வடிவம். வணிகச் சந்தையில் பொருள் ஆகா நிலைமை, இது பிராமணர் இயக்கமாக எளிமையற்ற சமூக சார்பற்ற போக்கினை உடையதாக இருந்ததால் இதற்கு எதிரான புதுக்கவிதை மரபு ஒன்று பிறந்தது. அதுதான் 'வானம்பாடி இயக்கம்' பாரதிதாசன் வழிவந்த, பிராமணர் எதிர்ப்பியக்கம் சார்ந்த தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபு சார்ந்த தமிழாசிரியர்கள் குழு இதுவாகும். இத்துடன் இடது சாரி சிந்தனையாளர்களும் சேர்ந்துக்கொண்டனர் தமிழாசிரியர்கள் பழைய மரபு வடிவம் புனித்துப்போய் வந்தவர்கள், திராவிட மரபு சார்ந்த சாதி எதிர்ப்பு, நாத்திகம், தமிழப்பற்று, பட்டிமன்ற கவியரங்கப்பாணி சொல்லலங்கார நேர்த்திகள் போன்றவற்றைக் கொண்டிருந்தனர்.

தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில் ...

போரும் தீர்ப்பும்

போர் முடிந்தபின்பு சொன்னார்கள்:
“போர்கள் எதையுமே தீர்ப்பதில்லை
எல்லாவற்றையுமே பேசியே தீர்த்திருக்கலாம்”

ஒரு கணம்
சரிபோல இருந்தது.
மறு கணம்
பிழைபோல இருந்தது.

குண்டு விழுந்த மருத்துவமனையையும்
எரிந்துபோன நூலகத்தையும்
தரைமட்டமான கிராமங்களையும்
உழவு மறந்த வயல்களையும்
காணாமற்போன மனிதர்களையும்
கேட்டேன்

பதில் இல்லை.

ஒரு பையனைச் சுமந்து சென்ற துப்பாக்கி சொன்னது:
“பேசி எதுவுமே தீராததால்
எல்லாவற்றையும் போர்களே தீர்க்கின்றன”

அது
சரிபோலவும் பிழை போலவும் இருந்தது.

சி. சிவசேகரம்.

இன்னொரு விஷயலுக்காய்

பகட்டுக் காட்டி மயக்கிடுவோர்
பசுப்பிப் பூசி மெழுகிடுவோர்
பரப்பித் திருட்டு வலைவிரித்து
பட்டப் பகலிற் கொள்ளையிட
முகட்டை பிரிக்கத் துணிகின்ற
முர்க்கர் ஆளும் உலகிதனை
முழுதும் கழற்றிப் பூட்டாமல்
முடியாதையா, நலங் காணல்!
சகட்டு மேனியாய் எதையும்
தர்மம் என்று காட்டுகின்ற
சனியன் பிடிச்ச போக்குகளைத்
தட்டிக் கேட்க வேண்டாமோ?
இகத்திற் பொதுமைச் சமன்பாட்டை
இயற்றிக் காட்ட வேண்டாமோ?

இ. முருகையன்

வாக்குமூலம்

எழுதிக் கொள் இதனை
நான் ஓர் அராபியன்
எனது அட்டையின் இலக்கம் 50,000.
(எட்டும்)எட்டுக் குழந்தைகள் உள்ளனர் எனக்கு
ஒன்பதாவது அடுத்த கோடையில்
கோபமா உனக்கு?

எழுதிக் கொள் இதனை
நான் ஓர் அராபியன்
தொழிலாளருடன் கற்கள் உடைக்கிறேன்.
கற்பாறைகளைக் கசக்கிப் பிழிகிறேன்
எனது எட்டுக் குழந்தைகளுக்கும்
ரொட்டித் துண்டினைப் பெறுவதற்காக
புத்தகம் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக

ஆயினும்
கருணை கேட்டு நான் இரந்திடமாட்டேன்
உன் அதிகாரத்தின் ஆளுகையின் கீழ்
முழந்தான் இட்டு நான் பணிந்திடமாட்டேன்
கோபமா உனக்கு?

எழுதிக் கொள் இதனை
நான் ஓர் அராபியன்
பேர்புகழ் அற்ற ஒருவனே நான்
முர்க்க உலகில் நிலைபெறுடையவன்
கோபச் சூழலில் அனைத்தும் இயங்கும்
ஒரு நாட்டின் புதல்வன்
காலம் பிறக்க முன்
யுகங்கள் உதயமாக முன்
சைப்பிரஸ் மரங்களுக்கும் ஒலிவ் மரங்களுக்கும் முன்
களைகள் முதிர்ச்சியடைய முன்
ஆழச் சென்றன எனது வேர்கள்

எனது தகப்பன் ஓர் எளிய உழவன்
குலவழி அற்ற உழவன் என் பாட்டன்
எனது வீடு ஓர் வைக்கோல் குடிசை
பட்டங்கள் அற்ற வெறும் பெயர் எனது

எழுதிக் கொள் இதனை
நான் ஓர் அராபியன்
எனது தலைமுடி மிகவும் கறுப்பு
எனது கண்கள் மண்ணிறமானவை
எனது அரபுத் தலையணி:
அதைத் தொடுவோரின் கைகளைப் பிராண்டும்

எனது விலாசம்:
மறக்கப்பட்ட ஓர் தூரத்துக் கிராமம்
அதன் தெருக்களுக்கும் பெயர்கள் இல்லை
அதன் மக்கள் வயல்களில் உழுவோர்
கல் உடைக்கும் இடத்திலும் உழல்வோர்.

எழுதிக் கொள் இதனை
நான் ஓர் அராபியன்
என் முன்னோரின் திராட்சை வனத்தை
திருடிக் கொண்டவன் நீ
நான் உழுத நிலத்தை
என் குழந்தைகளை திருடிக் கொண்டவன் நீ
எனக்கும் எனது பேரர்களுக்கும்
நீ விட்டு வைத்தவை இப் பாறைகள் மட்டுமே

அனைத்துக்கும் மேலையும் (லே)
இதனையும் எழுது.
யாரையும் நான் வெறுப்பவன் அல்ல
யாரையும் கொள்ளை அடித்தவனும் அல்ல

ஆயினும்
பட்டினி வருத்தும் போதிலோ என்னைக்
கொள்ளை அடித்தவன் தசையினைப் புசிப்பேன்

கவனம்
எனது பசியை அஞ்சிக்
கவனமாய் இருங்கள்
எனது சினத்தை அஞ்சிக் கவனமாய் இருங்கள்.

பலஸ்தீனத்தில் : மஷ்முட் தர்வீஷ்
தமிழில் : எம்.ஏ. நு.:மான்

சமூக அக்கறை, அகவயமான தேடல், மனம் கடந்த
வெளியில் மேற்கொள்ளும் பயணம் என்று எதுவாக
வேண்டுமானாலும், கவிதையின், கலையின் நோக்க
மாக ஏன் இருக்கக் கூடாது?

அங்கேயும்

அதிகாலைப் போதிலோர்
அற்புத நாடகம்!

அனுதாப அலை தேடி
பரபரத்த கரும் பேய்
மானுட மனங்கசிய
உச்சஸ் தாயியில்
ஏக்கக் குரலெடுத்து
போலியாய்க் கூவியது.
உயிர்கள் மதி மயங்கி
'இன்னிசை' என லயிக்க,

மஞ்சள் மைனாக்களின்
திருப்பள்ளி எழுச்சி
“தந்திரக் குயிலின்
மந்திரக் குரலில்
கட்டுண்ட உலகே
பகுத்தறி...”

“உண்மை நிலையறியா
தரித்திரப் பிறவிகள்”
திட்டித் தீர்க்கும்
குருவிகளின் ‘கிரீச்.... கிரீச்...’

“தானறியா தன் வலியை
வேறு யாரறிவார்?”
ஆந்தைகளின் பெருமூச்சு
‘ம் ஹும்... ம்....ஹும்...’

ஏமாற்றிப் பிழைத்த
‘குயில் பூர்சுவாக்களின்’
‘இசை’ மேடையேற

தப்புக் கணக்கிட்டு
உடல் சூட்டில் உயிர் உருக்கி
குயில் முட்டை அடைக்காத்த
ஏமானிக் காகங்களின்
கர கர ‘கா.... கா....’
தொடரும்.

அ.புலிதேவன்
வாட்ட வண்ண

சாதாரண மனிதனாய்!

சட்டை உடுத்தி
சாரம் அணிந்து
சவாரி செய்யும்போது
சகலரும் நினைத்தனர்
உம்மை
சாதாரண மனிதனென்று..

ஆனால்!

சாதாரண.....
சட்டை உடுத்தினாலும்
சலிப்பு அற்றவனாய்
சாரம் கட்டினாலும்
சாதாரணம் கொண்டவனாய்
மரம் வெட்டினாலும்
மாண்பு மிக்கவனாய்...

எத்தனை நாள்...
வயிற்றை நிரப்பினாய்
உன்
பிள்ளைகள்
சாப்பிடுவதையே
பார்த்து ரசித்து...

பாதணியே
போடாத நீ
பாதணியுடுத்த எம்மை
பாரமாக சுமந்தாயே
அழுக்குப்படுமென்று....

எட்டடிக்குள் வாழ்ந்தாலும்
எட்டாத கனவை கூட
எட்டிப் பிடித்தாயே
எமக்காக....

பால் வாளியை
தூக்கியே உன்
பழுத்துப்போன கைகள்
கத்திப்பிடித்தே
கறைப்பட்ட உன்
விரல்கள்....

சைக்கிளில்
செல்லும்போது
எதிரே வரும்
ஏற்றங்களை
இலகுவாக்கிக் கொண்டிராமே
எம்
ஏற்றங்களை நினைத்து...

உன்
வச்சிரமெடுத்த உடம்பும்
வரிசைப்பட்ட அடையாளங்களும்
எம்
ஒவ்வொரு வாழ்நாளையும்
சுட்டிச் செல்கின்றது.

எப்படி நீ
தாங்கிக் கொண்டாய்
இத்தனைத்
துயரங்களையும்....

இருந்தும்
சாதாரண மனிதனாய்.....

அன்பு தந்தையே!
எத்தனை
ஜென்மம் எடுத்தாலும்
நீயே
என் தந்தையாய்
உனக்கே
நான் மகனாய்
பிறக்க வேண்டும்

மத்துகமையூர் ஜோதி

வாழ்க்கை

இது
நதி பிறந்த
நந்தவனம்
எமக்கு,
அடிபணிந்த
வாழ்க்கை.

குழப்பங்களை
குத்தகைக்கு எடுத்த
குடித்தனம்

குட்டிச் சுவருக்குள்
குடும்ப வாழ்க்கை

சிங்கத்தின் குகையில்
அராஜகம்

நரிகளுக்கு
ராஜ போகம்

குரங்குகள்
அந்தரத்தில்

மு.காசிம்

நாம் மழுங்கையர்கள் அல்ல...

இன்னமும் உச்சரிக்கப்படாத
மௌனம்....
ஒன்றரை நூற்றாண்டு
அடிமைத் தவம்...
உறைந்த உடலுக்குள்
ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஈரம்...
கணக்கு பார்த்து
காலம் கடத்தி
காலன் தின்றதில்
எஞ்சிய மனிதரின் மிக நீண்ட
பயணம்...
கறை படிந்த தேதித்தாள்களுக்கடியில்
மீண்டும் மீண்டும்
கறைப்பட்டபடி
கிழிந்து விடாதப் பக்கங்களின்
நெஞ்சுவலி...
வாழ்க்கை காட்டில்
நெருஞ்சி குத்தி குத்தி
காயமாகி சலம் பிடித்து
வடுவாகிப் போன
பெரும் ரணம்...
இமை பிடுங்கி
எப்போதும் தூக்கம் உறுத்தும்
கனா...
என்றப்படி...
என்றப்படி...
எனது மக்களின்
விடுதலை இன்னமும்
முகாரிகளின்
தலையெடுப்புகளிலே
சபிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது...
நாம்
கழித்த கருப்பு யுகங்கள்
எத்தனையோ
அத்தனையும்
எமக்குள் இருத்திச் சென்றிருக்கு
ஒரு சிவப்பு சூரியனை...
மானிடன் என்ற நாமம்
தொலைத்தப்படி
மாசி தேடி
நாம் வாழ்ந்த அந்த
பயங்கர கணங்களின்
வலிகள்
எங்களுக்கு மட்டுமே வலித்தது...
வலித்து கொண்டிருக்கிறது...
எம் இழப்புகளை மறந்து
இருப்புகளை நிலைநிறுத்த
இனியொரு பூமி தேவையாதலால்
இழந்தவைகளை விதையாக்கி

இருப்பவர்களை ஆயுதமாக்கி
இறந்த காலத்தை பாதைகளாக்கி
உணர்களை நீராக்கி...
அடிமைகள் அற்ற
அர்த்தப்பூமியை
வளர்க்கப் போகிறோம்...
அப்போது
காலம் உரக்க
உச்சரிக்கும்...
இவர்கள் மழுங்கையர்கள் அல்ல
மனிதர்களென்று
அதுவரை தொடரும்
எம் பயணங்கள்...

யுகாந்தினி

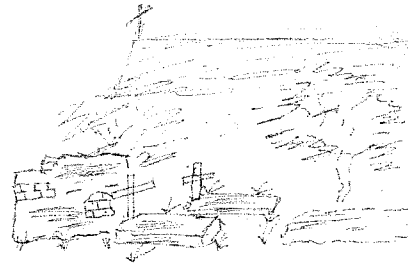
புனிதக் கல்லறை

சில கல்லறைகள்
எழும்பு கூடுகளை
இறுகப் பூட்டியபடி
உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.....

ஓர் ஆயன் வேடமிட்ட
நரி - தன்
மந்தையில் - சில
செம்மறி ஆடுகளை
விரட்டியடித்தது.....

உறவுகள் கூடி
உண்டு மகிழ்ந்து
ஒளி கொண்டிருந்த
எங்கள் ஊர் தேவாலய
இடப்புற நிலம்
மனிதங்கள் துரத்தப்பட்டு
இருண்மை குடிகொள்ள
சில கல்லறைகள்
எழும்பு கூடுகளை
இறுகப் பூட்டியபடி
உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன...

குயிலன்

திமிர் வளர்த்தோம்

உச்சந்தலை பிளக்கும்
கொடுமை மிகு வெய்யிலில்
பாதங்கள் கொப்புளித்து
குருதி வழிய-என்
மக்களைக் காணும் பயணத்தில்
களைப்பினை அண்டவிடாது
முட்கள் செறிந்த
பாதைகளில் நடக்கிறேன்.

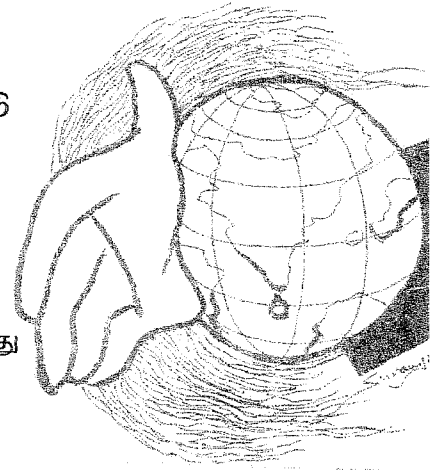
களைப்பும், வியர்வையும்
சிந்தும் குருதியும்
தொடர்ந்தாலென்ன...?
என் மக்களைக் காண்பேன்
ஒரேயொரு ஒற்றையடிப்பாதையூடு
வெளிச்சத்திற்கு நகர்விப்பேன்.

களைத்து வதங்கிய உடலுக்கு
நினைவுகளால் சாமரம் விசிரி
நடக்கையில்
மேட்டுமைத் திமிருடன்
அகங்காரக் கூச்சலுடன்
ஏளனித்து என் முகத்தில்
காறி எச்சில் உமிழ்ந்து கடக்கிறது
உன் பிரங்கித் தேர்.

நன்றி.
நீ பயந்துவிட்டாய்.
அறிந்து கொண்டேன்.

நானறிவேன்
உன் சேனை என் மக்களை
தற்காலிகமாய் சுவிகரிக்கும்.
என்றாலும் அவர்க்காக
போரிடும் மானுட ஜடாயுக்கள்
குற்றயிரிலும்
மார்பு நிமிர்த்துவர்.
சென்று காண்.
என் தோழர் உனக்கெதிராய்
திமிர் வளர்த்தவர்;

யதார்த்தன்

நிகழ்ந்தது கூறுதலோ, நிகழாதது கூறுதலோ கவிஞனின்
கருத்தன்று. நிகழத்தக்கது (Probable or Convincing)
கூறலே கவிஞனின் கடன்.

வே.கணேசமூர்த்தி, கலைவத்தை.

இஸ்லாமிய முற்போக்குக் கவிஞர்கள் கூட இஸ்லாமியத்திற்குள்
திலவும் குறைகளைச் சொல்வதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு உள்ளதே!

இக்கேள்வி இலங்கை இந்திய நிலைமைகளை முன்வைத்து எழுப்பப்படுகிறது. நான் படித்த சில அரபுக் கவிதைகளில் இஸ்லாத்தின் நடைமுறைப் பற்றிய கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இன்று தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் முஸ்லிம்கள் ஒடுக்கு முறையை எதிர் நோக்குகிறார்கள். அதன்விளைவாக முஸ்லிம் சமூகங்களும் பல்வேறு மதவாதத் தீவிரப்போக்குகளும் சுயாதீனமான சிந்தனை மீதான நெருக்குவாரங்களும் ஏற்படுகின்றன. அதேவேளை வெளியிலிருந்து வரும் தாக்குதல் காரணமாகப் பரவலான அளவில் மத அடிப்படையிலான சமூக அடையாளம் வற்புறுத்தப்படுகிறது. தமிழ் தேசிய வாதத்தை வாய்திறந்து விமர்சிக்க இயலாத சூழல் இலங்கையில் இருந்ததை நாம் மறந்து விட முடியுமா? இஸ்லாம் பற்றிய பிரச்சினைகள், பல முஸ்லிம் நாடுகளில் கடுமையாகவும் ஆழமாகவும் விமர்சிக்கவும் விசாரிக்கவும் படுகின்றன. இவை பற்றி நாம் அறிய வாய்ப்புக்கள் இல்லை. இஸ்லாத்தில், மதப்பிரிவுகட்கும் அப்பால், நாட்டுக்கு நாடு சமூக நடைமுறை மிகவும் வேறுபடுகிறது. முஸ்லிம் சமூகம் எதுவுமே மாற்றத்துக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. மாற்றத்திற்கான விதைகள் உள்ளேயே இருக்கின்றன. மாற்றத்தை வற்புறுத்தும் வெளியார் தலையீடு நல்ல விளைவுகளை தருமென நான் நம்பவில்லை.

சக்தியசெல்வன், இறக்குவாணை

பின் நவீனத்துவ கவிதை என்பதை எவ்வாறு வரைவிலக்கணம்
படுத்தலாம்?

பின் நவீனத்துவம் என்பது ஒரு தெளிவான கொள்கையோ, ஆய்வுமுறையோ, சித்தாந்தமோ அல்ல. சமூக இலக்கிய ஆய்வுகளிற் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட கோட்பாடுகளின் மறுப்பு, வரலாற்று மறுப்பு, விஞ்ஞான மறுப்பு, சமூக வெகுசன அமைப்புக்களின் நிராகரிப்பு போன்றவை அதை அடையாளப்படுத்துவன. பின்நவீனத்துவம் என்றால் என்ன என்றே விளங்காமல் பின்நவீனத்துவம் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள் தான் தமிழ்ச் சூழலில் மிகுதி. இந்த நிலையில் பின்நவீனத்துவக் கவிதைக்கு நான் எப்படி வரைவிலக்கணங் கூற இயலும்?

பிரபாஹர், ஹப்புத்தனையூர்

மொழி வடிவத்தோடு கவிதையின் உரு முடிந்துவிடுகிறதா?

கவிதை மொழிக்கு அப்பாலானதல்ல. எனினும் அது மொழியின் சாத்தியப்பாடுகளை விரிவுபடுத்துகிறது. கவிதைக்கு மொழிக்கு வெளியே இருப்பு இல்லை என்பதைக் கருத்திற் கொண்டாற், கவிதை மற்ற ஆக்க இலக்கிய வடிவங்கள் போல, சமூக வழக்கில் உள்ள மொழியின் தளத்திலிருந்தே உருவாகிறதை நாம் உணரலாம்.

கவிதைப்பற்றிய இக்கேள்வியை மனிதச் சிந்தனை பற்றி எழுப்பினால் நமக்கு எந்தவிதமான விடை கிடைக்குமோ, அது போன்ற ஒரு விடையே எந்த ஆக்க இலக்கியம் பற்றியும் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

வே. சச்சுலா, பத்தனை.

ஹைக்கூ கவிதைகளின் வருகையின் பின் நவீன தமிழ் கவிதை இலக்கியப்
பரப்பில் ஏற்பட்ட சலனம் எத்தகையது?

ஹைக்கூ என்ற பேரில் வந்தது ஒரு செய்யுள் வடிவத்தின் தெளிவீனமான பிரதியாக்கமேயொழிய வேறல்ல. யப்பானிய ஹைக்கூ என்பது சில யாப்பு விதிகளை ஏற்றும் கருத்தியல் மட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சிந்தனை போக்கிற்கு உட்பட்டும் செயற்பட்டு வந்தது. அதனுடன் தோற்றப்பாடான ஒற்றுமை கூடத் தமிழிற் பல சமயம் இல்லை.

மகாகவி லிமரிக்ரைக்(Limerick) தமிழிற் குறும்பாவாக்கியபோது, லிமரிக்கின் உள்ளடக்கத்தின் தன்மையும் சந்த ஒழுங்கையும் மட்டுமன்றித் தமிழ்க் கவிதையின் எதுகை மோனை இயல்புகளையும் இணைத்து அதை வலுப்படுத்தினார். தமிழில் வெகு சிலராலேயே அதை விளங்கிச் சிறப்பாக கையாள முடிந்தது. எனவே எழுதுவாரின்றிக் குறும்பா முடங்கிவிட்டது. ஹைக்கூ அந்த விதமான நுணுக்கத்துடன் தமிழுக்கு வரவில்லை. துணுக்குகளுக்குக் கவிதை வடிவம் கொடுக்கும் ஒரு வசதியாகவே அது பலராரும் பாவிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கவித்துவமான சிந்தனைகளும் சொற்பிரயோகங்களும் சிலரது ஆக்கங்களிற் சிறப்பாக காணப்பட்டாலும், அது தமிழுக்கான ஒரு வலிய கவிதை வாகனமாக அமையும் என்பதற்கான ஆதாரங்களை நான் இதுவரைக் காணவில்லை. கேள்வியில் குறிப்பிட்டதுபோல அது ஒரு சலனத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

பிரேமவதனி, வத்தளை

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை கட்சித் தொண்டர்கள் பற்றி!

இரண்டையும் கொஞ்சமேனும் தேடி அறிந்தவர்கட்கு எந்த விதமான பிரச்சினையும் இல்லை. எவரும் தனக்குத் தெரிந்ததையும் இயன்றதையும் உயர்வாகக் கொள்வது பற்றி எனக்குப் பிரச்சினை இல்லை. தேரியாததையும் இயலாததையும் இழிவு செய்வது சரியாகப் படவில்லை. மரபுக் கவிதையுடனான பரிச்சயம் நிச்சயமாக புதுக் கவிதைப் படைப்பாளிகட்குப் பயனளிக்கும். புதுக்கவிதையை விளங்க முயன்றால் மரபுக் கவிஞர்களது உலகம் விரிவடையும்.

காத்துக்கிடத்தல்

எல்லோருக்கும் பாதைகாட்டி
நான் நடத்தெருவுக்கு வர
எனக்கு.....
ஏனெனில்
என் போராட்டம் எல்லாமே
வீணாகிவிடும் இவர்கள் திருந்துவார்களா?

புதைந்து போய்விட்டது என
நினைத்தால் தவறு
முழுவதும் அழிந்து.....
இங்கே இவர்களை மீட்கமுடியாத
நிலை.....
அறியாமையா..... இல்லை ஏமாற்றதன்மையா
எப்படி மீட்பது?

போலிகளின் கவர்ச்சி
மயக்கமா?

எங்கும் ஒவ்வொரு
நிறகொடிகள் கட்டி
ஒவ்வொரு சுவர்களிலும்
அருவருக்கதக்க முகங்கள் சிரித்து
கும்பிட்டு.....

ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒவ்வொரு
தலைவன்
கூட பிறந்தவன் எதிரியாகிறான்
எவனோ ஒருவனுக்காக
தலைவன் ஓட்டு பிச்சையில்
உயர்கிறான்.....

சங்கம் என்ற பெயரில்
சத்தமிட்டவன் கொடி பிடித்தவன்
சாக்கடை மணம் வீச
சாக்கினுள் குளிர் அடக்குகிறான்

இனத்தை பேரம்பேசி
சொத்தை வளர்க்கிறான்
இவன் சொத்தையாக
உரமாகிறான்

இங்கு அரசியல் என்ற
சாக்கடையில் இருந்து
போலிகளை உடைத்து
மீட்க புறப்பட்ட நான்
தனியே.....காத்துக்கிடக்கிறேன்.

எஸ்.பி. பாலமுருகன்

பேறுகள் உனக்கு மட்டுமல்ல....

அவளைப் பலவீனப்படுத்த
எல்லா வியூகங்களையும் வகுத்த பின்பும்
அவளை உள்நிறுத்தி எதற்காக
இன்னு மின்னும் வேலிகளை எழுப்புகிறாய்?
போரிலும் பகையிலும் முதல் பொருளாய்
அவளையே சூறையாடினாய்
அவளுக்கே துயரிழைத்தாய்
உன்னால் அனாதைகளாக்கப்பட்ட
குழந்தைகளையெல்லாம்
அவளிடமே ஒப்படைத்தாய்
தலைவனாகவும் தேவனாகவும் நீ
தலைநிமிர்ந்து நடந்தாய்
.....
அவளிடமிருந்த அனைத்தையும்
பறித்துக் கொண்டு
சிகரங்களில் ஏறி நின்றாய்
பதினாறும் பெற்றுப்
பெருவாழ்வு காணச் சொன்னது
உனக்கு மட்டுமென எப்படிக் கொண்டாய்?

பஹீமா ஜஹான்

ஏக்கத்துடன் பார்க்கிறான்
துரை கையில் எத்தனைத்தான்?
சம்பள வரிசை ஊழியன்.

உயர்வு நோக்கிய
நகர்வுதானா?
மலையேறுகிறான் தொழிலாளி.

உப்பில்லாப் பண்டம்
குப்பையிலெறிய முடியாது.
பார்க்கிறது வயிறு

பர்தா, ஹபாயா
ஓடவியலாது
கனவில் பதக்கம்

முதியவன்

படிக்கப் படாத பக்கங்கள்

பல்லடை மனமெங்கும்
பதாவொரு நெருடல்
மனத்தின் நீளம் வரை
மயக்கம் கொஞ்சம்
மரணம் கொஞ்சமாய்
நொடிக்கு நொடி
நெருக்கடியாய் நெருங்கி
உயிர் வரை
ஊடல் செய்கிறது.

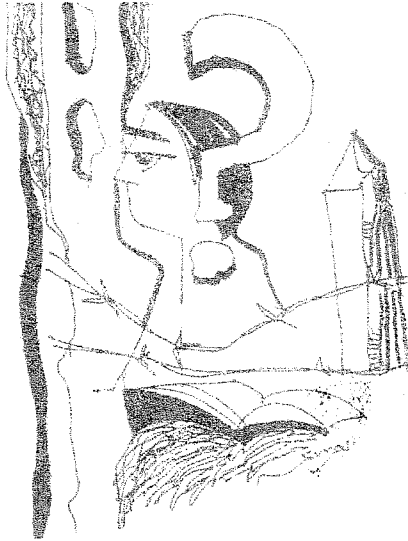
வாழ்க்கை பாதியில்
உள்வட்டங்கள்
மட்டுமே.....
உரசிப் பார்க்கும்
உணர்வுகளின் உறுத்தல்கள்
வெளிவட்டம் வரைந்து
வெளியேறத்தான் துடிக்கிறது.

சறுக்கல் பாதையெங்கும்
எச்சமாய்.....
எலும்புகளின் சொச்சங்கள்
மட்டுமே.....
வக்கிரங்களாய்
நதி மூலங்களில்
ரிஷி மூலங்களை தேடியபடி- என்
நலன்களை எல்லாம்
நடை பிணமாய்
நகர்த்தி இருக்கிறது.

இடை வேளை தேடியே
இறந்துப் போன-என்
இதயத்துக்குதான்
எத்தனை இழப்புகள்

நினைவுச் சாளரத்தின்
வழியே.....
கனவுகளை மட்டுமே
கைகோர்த்தபடி
பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

எத்தனை தேர்வுகள்
எத்தனை நேர்முகங்கள்
எல்லாம்
கிணற்றுத் தவளை
கிறுக்கல்களாய்
அச்சேறாமலே

அடைப்பட்டுப் போன கவிதைகளாய்
விடியலின் அழிப்புகளால்
விலாசம் தொலைந்து
விம்மி வெடிக்கிறது.

என் சஞ்சாரத் தேடல்கள்
தொடு வானம் வரை
தொடர்ந்திருக்கிறது - அது
அண்ட வெளியை அண்மிக்கும் முன்
படிக்கப்படாமலே பக்குவப்படுத்திய
விண்ணப்பங்களை
விளையாட்டுக்காவது ஒரு முறை
விரித்துப் பாருங்கள்!
விரக்தியின் விஸ்வரூபம் புரியும்
விசுவாசிகளே!
விரல்கள் வெட்டப்படும் முன்
வீணையைத்தான் கேட்கிறேன்
யாரங்கே....!
அறுந்த தந்திகள் கொண்டு
அபசரம் இசைப்பது.

சிவனு மனோகரன்
அட்டன்

கனவுகள்

நிஜங்களை நினைவுகளை
துறந்து
கனவுகளில் வாழுகிறேன்
காலங்கள் வடிந்தன,
கனவுகள் தொடர்ந்தன,
அமைதி, சமத்துவம்,
சந்தோஷம்,
சகோதரத்துவம் பார்க்கும் நாளை
கண்டுவிட்டேன்
நிஜங்களை சுவாசிக்கும் நேரத்தில்
விழிப்பு வந்தது. கனவு போனது
மனம் நொந்தது.

செல்வி, அருணா
டிம்பள்ள த.வி

நாளைய மனிதா!

நாங்கள் புத்தகமேந்தும்
பள்ளிக் குருத்துகள்தான்
நாளையகளின் மனிதச்சூரியர்
நாமென நீர் கனவு காணலாம்
இந்தச் சாத்தியம்
மெய்யாதல் அசாத்தியமென
உறுதி ஏற்றே வளர்கிறோம்.
எங்கள் பிஞ்சு மனங்களில்
கசந்த வெறி தெளித்தோர்
யாரென மிரளல் அவசியமில்லை.....

எப்போதுமே இனப்பாலை
கலந்தாட்டிய என்னம்மா
எம் சுற்றங்கள் மீறி
சேரவிடாத அப்பா.....
ஜாதி ஊசி ஏற்றும் பெருசுகள்
வெறி நாய் விஷத்தை
பிரசங்கச் சொல்லாக்கி
என்னிதயம் கடித்த மத போதனைகள்
வெள்ளை மாளிகை வாசிகள்
விரும்பி தினிக்கும் உலகமய விருந்துகள்

இன்னுமின்னும் நீளும்
இப்பட்டியலின் விதைப்புக்கள்
வளர்த்தெடுக்கப்போகிறது
நீங்கள் காணவிளையும்
நாளைய மனிதச் சூரியரை.....!

சடாயு

கவிஞன் பதில்களுக்கான கேள்விகள், கவிதை
தொடர்பான விமர்சனங்கள், ஆய்வுகள், ஒவியங்கள்,
ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

2. தவி நல்கியவர்கள்

மணிமாரசன்

நேசன் விஜயா காவத்தை

நகுமேஸ்வரன்

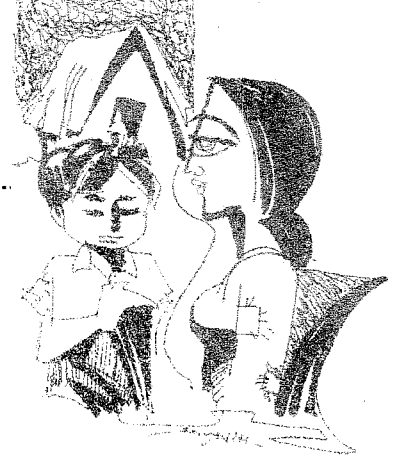
மலிகை பொருள் விநியோகஸ்தர்

காவத்தை

சுந்திரகுமார் ரம்பா

எழுகை

பசுமை தேசமாய்
ஈழத்தின் இதயம்
புதுக்கொள்கையில்
மெல்லென வரட்சி நோக்கியதாய்.....
விழிப்புணர்வில்
முனைப்புக்காட்டும்
என் தேசத்து இளமைகள்
சமூகநோக்கில் விரோதிகளாய்.....

அடக்கி ஆளும்
வர்க்கத்தின்முன் மடமைகளாய்
மண்டியிடும் எம் தலைமைகள்
மலைதேச உரிமைகளை
மலை முகடுக்குள்
முடக்கமுயலும் வேகம்.....

எம் தேசத்தை துயில வைத்து
சுகம் காணும் இவைகளுக்கு
விழிப்படையா மந்தை கூட்டங்கள்
துணையாக.....
விழித்துக்கொண்டால்
ஒடுக்கப்படுவதின் பயம்.....

சொறிந்துபழகி
சுயநல வாழ்வில் இறுகி
வயிறு பிழைக்கும் பச்சோந்திகளாய்
சில கல்வித் தலைமைகள்
இந்த சீவியங்களை
சிரச்சேதம் ஆக்கியபடி
சிந்தனை வெளியில்
எழுதலில் சிறமம்
எனினும் எழுவோம்

சிறும்பலம்

காவத்தை.

கவிதை எந்த பரிமாணத்திலிருந்தும், எந்தத் தளத்திலிருந்தும்
தோன்ற முடியும். கவிதையின் தரத்தை, செம்மையை, சிறப்பை
அது எழும் தளத்தை வைத்துக்கொண்டு முடிவு செய்ய முடியாது.

இளைஞனே!
எங்கே போகிறாய்
சற்றே திரும்பிப்பார்
சரியான பாதை
உன் எதிரில்

நாறும் சாக்கடைகள்
நாகரீக மை பூசி
பகட்டாய் அழைத்து
படுகுழியில் தள்ளிவிடும்.

மாயை மெய்யென
மயங்கியதால் அன்று
மைதிலி சிறையானாள்
சினிமாவும் சின்னத்திரையும்
உனக்கின்று சிறையாய்.....

நாளைய தேசத்தின்
நம்பிக்கைச் சூரியன் நீ
பகட்டில் மயங்கி
பருவத்தை தொலைக்காதே!

சங்கத் தலைமைகளின்
சவாரிக்கு குனிந்திருக்கையில்தான்
குடியுரிமை பரிபோனதன்று

இன்றோ.....
கருக்கலைப்பிலோர்
இன அழிப்பு
தமிழன் மட்டுமா?
தமிழும்தான்.

உதிரத்தை உறிஞ்சியத்தேயிலை
கொதி நீரில் குளித்து
குருதி வடிக்கிறது
மிஞ்சும் ரத்தம்
அட்டைக்கும் அரசியல்வாதிக்கும்

வறுமை தெளித்த சோகையில்
வெளிறிய மேனிகள் வன்கூடுகளாய்
மலைவளம் வந்தபடி...
எங்கே தேடுகிறாய்
தொலைந்த இடம்
தொலைவில் இல்லை
விரைந்து வா விடுதலைக்காக.

பி.கிருபா
காவத்தை.

உங்களுக்கும் வந்து சேர்ந்த
காலத்தைப் பாருங்கள்
ஒன்று சேருங்கள் என்ற
குரலை எழுப்பும் நீங்களே
பிரிந்து நின்று
அடித்துக் கொள்கிறீர்கள்
கை, கால்களை முறித்துக் கொள்கிறீர்கள்
நீங்களே இப்படியெனில்.....

ஏன் நீங்கள்
அடித்துக் கொள்கிறீர்கள்
கொன்று தொலைக்காமல்

அடித்துக் கொள்வது போதாது
ஆளுக்காள் கொன்று குவியுங்கள்
கொன்று சாப்பிடுங்கள்.

அப்போது மிக இலகுவாகும்
உங்களது ஆட்சியாளர்களுக்கு

கோரிகைகள் இல்லை
வேலை நிறுத்தங்கள் இல்லை
ஆர்ப்பாட்டங்கள் இல்லை
குறிப்பாக நீங்களே இல்லை

நீங்கள் உங்களுளையே
கொன்று குவியுங்கள்
ஒன்றுபடுங்கள் எனக் கூறியபடி
பிரிந்து வேறுபடுங்கள்

ஒருவர் மீதொருவர் பொறாமைப் படுங்கள்
தனித்தனியாக அரசர்களாகுங்கள்
அப்போது மிக இலகுவாகும்
உங்களது ஆட்சியாளர்களுக்கு

குளிர் அறையினுள்
கதிரையொன்றைப் போட்டுக்
கால்களை ஆட்டிய வண்ணம்
சிகரட் ஒன்றை உறிஞ்சியபடி
அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

உங்களது பிரச்சினைக்கு
நீங்களே தேடிக் கொள்ளும்
தீர்வு கண்டு ஆனந்தமாக
அவர்கள் பார்த்துக்
கொண்டிருப்பார்கள்.

சிங்களத்தில் :
ஜகத் சந்தன அதிகாரி
தமிழில் :
இப்பனு அஸுமத்

தற்காலிக சீறு துயரம்

அடியுங்கள் ஐயா!
அடியுங்கள்.
நீங்கள் கொடுத்த
வீட்டுப்பாடத்தை நான்
செய்யவில்லை.

நேற்றைய மாலை மழையில்
உச்சந்தலை முதற்கொண்டு
உள்ளாடைகள் வரை நனைந்து
வீடு சென்ற எனை
அன்னையின் கண்ணீரும் சேர்த்து
விறைக்க வைத்ததை
நீங்களறிய வாய்ப்பில்லைதான்

கோவில் திருவிழா சண்டையில்
குடிக்கும் சாமிகள் சில
அப்பாவி அப்பாவை புரட்டி எடுத்ததும்
பண்டிகை தினங்களிலும்
நாங்கள் பட்டினி சாப்பிட்டதும்
உங்களுக்குத் தெரியாது.

அடியுங்கள் ஐயா!
அடியுங்கள்.....
விறைத்த உள்ளங்கை
உங்களுக்கானது.....

இருந்த ஒற்றைக் குழிலாம்பு
அப்பாவுக்கு மருதுவம் பார்த்ததும்
விடிய விடிய
அப்பாவின் முனகல்களுக்கு
அம்மாவும், நானும்
ஒத்தடம் கொடுத்ததும்
உங்களறிதலுக்கு அப்பாலானது

நனைந்த புத்தகங்கள் உலர்த்த
நான் விரித்த அவசரத்தில்
மை கரைந்த தாள்கள் கிழிந்ததும்

ஈரமான ஆடைகள்
வயிற்றையும் மார்பையும்
இப்போது அழுத்துவதும்
உங்களுக்குத் தெரியாது.

விறைத்த உள்ளங்கை
உங்களுக்கானது.
அடியுங்கள் ஐயா!
அடியுங்கள்.

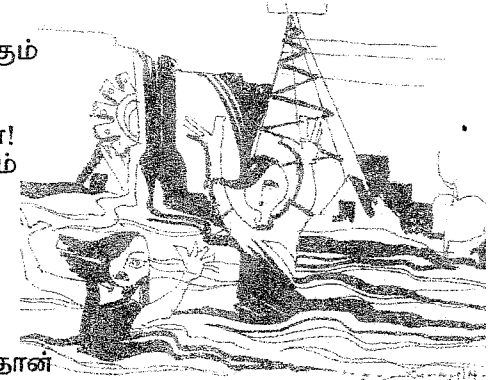
அனேகமாய்
நாளாக்கு முன் காய்ந்துவிடும்,
தற்காலிக சீறு துயரமும்,
ஆடைகளும்,
புத்தகங்களும்.....

சூர்ப்பனகை

யுகப்புரட்சி

இது! கொலையாக போகும்
என் தாய் மண்ணிற்கான
இறுதி அஞ்சலியா.....?
இல்லை இல்லை தோழா!
எம் இருப்பறிக்க துடிக்கும்
விஷவேச நாயகர்க்கான
ஊழித் திரட்சி....

விழுந்நப்பப்போவது
அருவிகள் மட்டுமா?
மிக ஆழப் பதித்த
நம் வசிப்பின் துளிர்ச்சிம்தான்

ஊடறுத்து பிரிந்து நசுக்கி
தன் கால் பதிக்கும் உத்வேக வெறி
இந்த ரர்ஜாங்கத்தின்
வெளிப்படா உண்மை.

இந்த நச்சுத் தெளிப்புக்கு
அத்திபாரமிட
எங்கள் காப்பாள கம்சர்கள்
கட்டுக்கட்டாய் நோட்டுகள் வாங்கி
கையுயர்த்த விட்டாலென்ன?

எழுவோம் தோழா
இந்த வெறியாட்டம் தடுக்க....
துணிந்த எம் உணர்கையை
பயங்கரவதமாக்கி
அவைகள் விலங்கிடமுனையலாம்.

வேடிக்கை மனிதர்களே!
உங்கள் பலத்காரம் எங்கள்
மார்பு துளைப்பினும்
சர்வபலம் கொண்டு சிதறடிப்போம்
ஆதிக்க ஊடுறுவு
எம் தாய் மண் காக்க.....
வெடித்து கிளம்புவோம்
இதுமொர் யுகப்புரட்சி.....

காவத்தையூர்
இந்திரன்

கவிதையை எதிர்கொள்வது வாழ்வில் முக்கியமானதொரு
அனுபவத்தை எதிர்கொள்வதற்கு ஒப்பானதாகும்.

என்ன நினைத்தனை?

எள்ளி நகையாடி
செல்லும் நதியிலாடும்
சின்னஞ்சிறு புல்லாய்
ஆடும் அலையில் ஆடி,
மோதும் பாரையில் மோதி,
ஊறி, உடைந்து,
துண்டாகி, துகல்கள் பலவாகி,
சீரழிந்து, சிதைவுற்று,
முகம் தொலைத்து,
மறைந்து போகும்
சருகென நினைத்தனையோ?
அறிவாய் கணவா!
நான் அறிவுடை
நவயுகப் பெண்!

கூர்ப்பனகை

தலையைச் சொறி!
நாக்கைக் கடி!
பல்லை இளி!
முதுகை வளை!
கையைக் கட்டு!
காலை சேர்!
என்ன இது?
வயிற்றைக் கேள்
சொல்லுமது!

சண்முக சுப்பையா

கருமணிகள் தூர்ந்தன
கையில்
வெள்ளைப் பிரம்பு

எம். அழகவேணி

ங/திம்புள்ள த.வி.

தமிழ் எந்தன்
உயிர் என்றான்
கோணலாய்ச் சிரித்தது
ஆங்கிலத்தில் கையெழுத்து

வே. கணேஸ்

சொல்லாத சேதிகள்

உன் வருகைக்காக
வாசலோரம் என் விழிகள்....
உனக்காக வாங்கிய
வாழ்த்தட்டைகள்.....
உன் கரம் கிட்டாத
உனக்கெழுதிய கடிதங்கள்....
உன் பெயரெழுதியே
முடிந்த நாட்குறிப்பு....
கொடுக்கப்படாமலே என்னிடம்
நிறைந்த பரிசுகள்....
உன்னால் ரசிக்கப்படாத
கவிதைகள்....
அழிப்பானை தோற்கடித்த
உன் நினைவுகள்....
இவை போல்-
உன்னிடம் சொல்லப்படாத
என் காதல்....
என் சாதி....

ஜெ. பாத்திமா (க)பஸ்னியா
நோர்வுட்

வடமாடு

ஏதும் குறைவில்லை
என்றும் துயரில்லை
என்றே எழுவோம்!
யார்க்கும் குறையா
யார்க்கும் நிகராய்
வாழ திடங்கொள்வோம்.
இகழ்ச்சிகள், சிறுமைகள்
வெறுமைகள் தகர்ப்போம்
தாயத்திரு நாட்டில்
மனிதம் வளர்க்க
இணைந்திங்கு உழைப்போம்.

ஆதிபகவன்

ஏந்த வரிகளின் முன் இதயத்தையும், மூளையையும் ஒரு
சேர நீ இழக்கவும் பெறவும் செய்கிறாயோ அதுவே
உனக்கான கவிதை.

மீண்டும் வராதோ ?

என் சக சகாக்களோடு
கூட்டாஞ் சோறாக்கி
குதூகலித்த காலம்
மீண்டும் வராதோ ?

தந்தை தடியெடுத்து
அடி கொடுத்து
அன்பாய் பேசி
அரவணைத்த காலமது
மீண்டும் வராதோ ?

மூப்பு வந்து முடி நரைக்க
சுருக்கமது முகத்தில் விழ
சுகமானவை சுமையாய் விட
இளமையது
மீண்டும் வராதோ ?

இந்த சத்தம்
எனக்குள் மட்டுமா ?
வாழ்க்கைப் புத்தகத்தின்
கடைசி பக்கங்களை
வாசிக்கும் நபர்களுக்கு
புரியுமிந்த

கானம் !

ஆர்த்தி

வாசகர் கடிதம்

வடம் கண்டேன்.
மலையக இலக்கியப் பரப்பிற்கு புதியதோர் பரிணாமத்தை
அறிமுகம் செய்யும் நோக்கோடு இளைஞர் படையொன்று
நுழைந்திருப்பது நம்பிக்கை தரும் சந்தோஷ செய்தி. கவி
தைகள், பேட்டி, கவிதை தொடர்பான குறிப்புக்கள் என்பன
வற்றைச் சுமந்து வந்துள்ள 'வடம்' மலையகக் கவிதை
களை வெளியுலகினுக்கு எடுத்துச் செல்ல முனைந்திருப்
பது களமற்ற பல படைப்பாளிகளுக்கு தகுந்த மேடை.
படைப்பாளிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
.குவிதைகளிலும் அச்சுவேலைகளிலும் குறிப்பிடக்
கூடிய சில குறைபாடுகள் காணப்பட்டாலும், அடுத்த இதழ்களில்
அவற்றைத் திருத்திக் கொண்டு வெளிவர வாழ்த்துக்கள்.

வே.சசிகலா,
கெலிவத்த,
பத்தனை.

தாங்கள் அனுப்பிய 'வடம்' இதழ் கிடைத்தது.
உங்கள் முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள். மலையக இலக்கிய
முயற்சிக் ளிற்கு ஆதரவளிக்க வேண்டியது எங்கள் கடமை
யுங்கூட என்பதை உணர்கிறேன்.தொடர்ந்தும் வடம் இதழை
அனுப்புங்கள்.

எனினும் கவனிக்கச் சில குறிப்புக்கள், முகப்பு
நன்றாகவுள்ளது, ஆனால் 'வடம்' என்ற தலைப்பு இன்னும்
துலக்கமாக இருக்கவேண்டும். கவிதைகள் பரவாயில்லை.
கட்டுரைகளையும் வெளியிடுவது நல்லது. தரமானவற்றை
மறுபிரசுரம் செய்யலாம். சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் 'தேயிலைத்
தோட்டத்திலே....' நூலிலிருந்து பகுதி பகுதியாக வெளியிட
லாமே! புயனுள்ளது. முக்கியமாக அச்சுப்பதிப்பில் கவனம்
செலுத்துங்கள். முதலிதழின் அச்சம், கடதாசியும் நன்றாக
இல்லை. 'தெளிவான' அச்சப்பதிப்பு மிக முக்கியம்.

இவ்வண்ணம்
அ.யேசுராசா

'வடம்' கவிதைக்கான இதழ் வெளிவந்திருக்கிறது.மிக
எளிமையான முறையில் வறுமைமிகு அச்ச வேலைப்
பாடுகளுடன் வெளி வந்திருக்கும் இவ்விதழ் இன, மத,
மொழி எல்லைகளை கடந்து நடுநிலையாக வெளி
வருவதாய் காட்டி வெளிவந்துள்ளது. எனினும் இது ஒரு
மதம் சார்ந்து அமைந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகி
றது. இலக்கியத்தை பிரச்சாரப்படுத்தலாக எடுத்துச் செல்
லும் நோக்காகவே இதனை காண்கிறேன். ஏற்கனவே
சில இதழ்களில் வாசித்த கவிதைகளையும் இது உள்
ளடக்கியுள்ளது. ஏனவே இதில் பெருமைப்படுவதற்கு
ஒன்றுமில்லை.

வட்டவளை

அன்பரின் மடலுக்கு நன்றி!

அச்சுக்கூலியும் கடதாசி விலையும்,உயர்ந்து
நிற்கும் ஒரு காலப்பகுதியில் நிரந்தரமில்லாத குறைந்த
வாசகர்களை எதிர் கொண்டு எவ்வித பலமான பொருளா
தார பின்புலமும் அற்ற நிலையில் வெளிக்கொணரப்படும்
இதழ் இது.எனவே நீங்கள் குறப்பிட்ட எளிமை பிரச்சாரப்
படுத்தலுக்கானதன்று என்பதை உணர்க.

எல்லாவித அடக்குமுறைகளுக்கும் உற்பட்ட
ஒரு சமூகத்தின் பிரச்சினைகளையும்,தேவைகளையும்
வெளியுலகினுக்கு உதிர்க்கும் நோக்கில் இயங்கும் எம்
அமைப்பு.மலையக இலக்கிய நிலையை இன்னொரு கட
டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லவும்,புதியவர்களை வளர்த்தெடுக்
கவுமே முனைகிறது.வேறு இதழ்களில் கண்ட சிறந்தப்
படைப்புக்களை மீள் பிரசுரம் செய்வதால் வளர்நிலை
படைப்பாளிகள் தம் நிலையை ஒப்பிட்டு அறிய வாய்ப்பு
உண்டு என்பதற்காகவே இச்செயற்பாடு.மேலும் ஒரு மதம்
சார்ந்த தளம் எமது எனும் உங்களின் உண்மையற்றக்
குற்றச்சாட்டு திகிலடையச் செய்கிறது.உங்களிடமிருந்தும்
படைப்புக்களை வடம் எதிர்பார்க்கிறது.

(பெயரை பயப்படாமல் குறிப்பிடுங்கள்)

எதிர்ப்பும், எதிர்ப்பும்

நன்றாகத் திட்டமிடு!
உன் ம(ட்)ட அறிவாளிகளைத்
திரட்டிக் கலந்துரையாடு!
முடிவெடு!
மக்கள் சபையில்
எதிர்த்ததற்காய்....
கேள்வி கேட்டதற்காய்....நீ
அவமானப்பட்டதற்காய்....

பதவியால், பணவலியால்
அதிகாரத்தால், ஆள்பலத்தால்
மீளவும் அவமானப்படாமல்
எனையும், என் எதிர்ப்பையும் தகர்க்க,
வெள்ளையுடைப் போர்த்தியவாறு
இருட்டு யுக்தி செய்....!

என் பதவி பறி!
தொழில் நிறுத்து!
தோழர்களை சிறை செய் அல்லது
'தண்ணியில்லா' காட்டுக்கு மாற்று.

மேதினக் கூட்டத்தில்
எனைப் பேசு; ஏசு.
மந்தைக் கூட்டத்திடம்
மாலை வாங்கு; பொய் முழங்கு

வைரம் பாய்ந்த
கருங்கற்பாறைகள்
வளைவதில்லை சிந்தை கொள்!

வேதி

கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
காவத்தை